

MRF 2021.364

Planklagenævnets afgørelse af 13. december 2021, j.nr. 20/10365

Ophævet screeningsafgørelse om, at lokalplan og kommuneplantillæg for boligområde ikke skulle miljøvurderes, da der ikke var foretaget en tilstrækkelig vurdering af risikoen for oversvømmelse i forhold til beliggenhed tæt på mose og sø, de terrænmæssige forhold og den betydelige bebyggelse- og befæstelsesgrad i lokalplanområdet.

Gribskov Kommune traf i juni 2020 screeningsafgørelse om, at der ikke skulle gennemføres en miljøvurdering af et forslag til lokalplan og kommuneplantillæg, der muliggjorde etableringen af et boligområde med tæt/lav og åben/lav boligbebyggelse. Planområdet lå i Helsingør by omgivet af bymæssig bebyggelse og et naturområde med en mindre sø og en mose, som var beskyttet efter naturbeskyttelseslovens § 3. Afgørelsen blev påklaget af en beboer uden for planområdet, der bl.a. anførte, at der skete en stor påvirkning af naboers udsigt, at terrænregulering op til 1 meter kunne forårsage forurening af den nærliggende sø, og at der var fare for oversvømmelse af det nye lokalplanområde. Det anførtes endvidere, at byggeriet var af en helt anden type end det som fandtes i forvejen, og at denne type boliger ikke var en mangelvare. Planklagenævnet (formanden) fandt i forhold til forringelse af udsigt, at der muligvis kunne ske en vis påvirkning af udsigtsmuligheder, men at planerne under alle omstændigheder ikke medførte så væsentlige forringelser af udsigten, at det udløste miljøvurderingspligt. I den forbindelse bemærkede nævnet med henvisning til sag C-420/11, Leth, der angik VVM-direktivet, at en miljøvurdering af en plan ikke skal belyse planens indvirkning på formueværdien af materielle goder. Nævnet fandt endvidere ikke, at det var sandsynligt, at der kunne ske væsentlig påvirkning af miljøet som følge af spredning af jordforurening, da ejendommen hverken var registreret som forurenede på vidensniveau 1 eller 2, ligesom der ikke forelå konkrete oplysninger om tidligere aktiviteter på grunden, som gjorde det sandsynligt, at der skulle forekomme en sådan forurening. Nævnet fandt imidlertid, at kommunen ikke havde foretaget en tilstrækkelig vurdering af påvirkning i forhold til risikoen for oversvømmelse i lyset af den særlige beliggenhed tæt op til mose og sø, de terrænmæssige forhold og den betydelige bebyggelse- og befæstelsesgrad i

lokalplanområdet. Nævnet lagde vægt på, at kommunen i miljøscreeningen havde taget udgangspunkt i, at der var 30-40 meter til beskyttet natur, men at der befandt sig en mose betydeligt tættere på lokalplanområdet. Desuden viste et kort over "100 års-hændelse i 2050" en risiko for oversvømmelse af arealer, der var påtænkt bebygget, ligesom der var flere tilfælde af ekstremregn end tidligere, hvilket kommunen ikke havde inddraget. Kommunen havde heller ikke inddraget, at fældning af træer, øget bebyggelse og befæstelse af arealet ved ekstremregn kunne medføre mere overfladevand på arealet. Grundvandsstand var heller ikke inddraget. Nævnet fandt på denne baggrund ikke, at der fremgik tilstrækkelige oplysninger af screeningsskemaet eller sagens oplysninger i øvrigt til at kunne udelukke, at der var en sådan risiko for skader på den nye bebyggelse som følge af oversvømmelse, at det kunne udløse miljøvurderingspligt. Nævnet bemærkede afslutningsvis, at klagepunktet om boligtype ikke vedrørte retlige forhold og derfor lå uden for nævnets prøvelseskompetence, og at nævnet i lyset af afgørelsens resultat ikke havde behandlet klagepunkter i forhold til flagermus og pilotering. Nævnet bemærkede dog, at der i en sag som den foreliggende, hvor der var planlagt for et konkret byggeri, og hvor konsekvenserne i forhold til fældning af træer var kendt, ikke kunne ske udsættelse af en vurdering af risikoen for beskadigelse eller ødelæggelse af yngle- og rastelokaliteter for flagermus. Endelig bemærkede nævnet, at selvom planen ikke tog højde for eller regulerede eventuel pilotering, skulle kommunen inddrage dette i den nye miljøscreening, hvis det var sandsynligt, at der ville være behov for pilotering, og hvis en sådan kunne have betydning for miljøet eller materielle goder. Planklagenævnet ophævede herefter afgørelsen og konstaterede, at lokalplanen og kommuneplantillægget.

Afgørelse i klagesag om Gribskov Kommunes screeningsafgørelse om, at lokalplan nr. 512.24, Boliger på [A1] i Helsinge, og kommuneplantillæg 33, ikke skal miljøvurderes

20/10365

Gribskov Kommune traf den 25. juni 2020 afgørelse om, at der ikke skal gennemføres en miljøvurdering af forslag til lokalplan nr. 512.24, Boliger på [A1] i Helsinge, og kommuneplantillæg 33 til kommuneplan 2013-25 (screeningsafgørelse).

En beboer uden for planområdet har klaget over screeningsafgørelsen.

I denne afgørelse har Planklagenævnet behandlet følgende spørgsmål:

- Om der skulle være foretaget en miljøvurdering af planerne

Planklagenævnet kan ikke behandle det/de øvrige klagepunkter i sagen.

Planklagenævnet ophæver screeningsafgørelsen.

Det betyder, at screeningsafgørelsen ikke længere gælder.

Planklagenævnet konstaterer i øvrigt, at lokalplan nr. 512-24, Boliger ved [A1] i Helsinge, og kommuneplantillæg nr. 33 til kommuneplan 2013-25, er ugyldige som følge af ophævelsen af screeningsafgørelsen.

Indhold

1. Sagens oplysninger 3

1.1. Området og plangrundlaget 3

1.2. Klagen og bemærkningerne hertil 3

2. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse. 3

2.1. Planklagenævnets kompetence og prøvelse. 3

2.1.1. Generelt om Planklagenævnets kompetence og prøvelse. 3

2.1.2. Miljøvurderingslov, som sagen er behandlet efter 42.1.3. Planklagenævnets prøvelse. 42.2. Miljøscreening eller obligatorisk miljøvurdering. 42.3. Indholdet af kommunens miljøscreening. 52.3.1. Generelt om kravene til indholdet af en miljøscreening. 52.3.2. Forringelse af udsigt 62.3.3. Forurening og terrænregulering. 72.3.4. Overfladevand. 72.4. Forhold, som ikke behandles. 103. Afsluttende bemærkninger 10

1. Sagens oplysninger

1.1. Området og plangrundlaget

Området

Sagen vedrører Lokalplan nr. 512.24, Boliger på [A1] i Helsinge (https://dokument.plandata.dk/20_10072403_1603969483705.pdf) samt kommuneplantillæg nr. 25 til kommuneplan 2013-2025.[1]

Planområdet ligger i Helsinge by omgivet dels af bymæssig bebyggelse og et naturområde med en mindre sø og en mose, som er beskyttet efter naturbeskyttelseslovens § 3. Området og de beskyttede arealer kan ses af bilag 2. Lokalplanområdet er på 5.161 m².

Det vedtagne plangrundlag

Planerne muliggør et boligområde med tæt/lav og åben/lav boligbebyggelse.

Kommuneplantillægget udlægger et nyt rammeområde 1.B.28, der dækker det samme område som lokalplanen.

1.2. Klagen og bemærkningerne hertil

Planklagenævnet har under sagens behandling modtaget de dokumenter, der fremgår af bilag 1.

Planklagenævnet modtog klagen fra kommunen den 16. september 2020.

Planklagenævnet har behandlet de dele af klagen, som fremgår af afsnit 2.3. Klagerens bemærkninger for så vidt angår dette er alene kort gengivet i afgørelsen, men de er indgået i sagsbehandlingen i deres helhed.

Planklagenævnet har ikke behandlet de dele af klagen, som fremgår af afsnit 2.4

2. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse

2.1. Planklagenævnets kompetence og prøvelse

2.1.1. Generelt om Planklagenævnets kompetence og prøvelse

Afgørelser efter miljøvurderingsloven kan påklages efter de klageregler, der er fastsat i den lovgivning, som planen eller programmet er udarbejdet i henhold til, jf. § 48, stk. 1, i miljøvurderingsloven.

Planerne, der er klaget over i denne sag, er udarbejdet i henhold til planloven, og screeningsafgørelsen kunne derfor påklages til Planklagenævnet.

Planklagenævnet kan alene tage stilling til retlige spørgsmål i forbindelse med en kommunes udarbejdelse af en plan, jf. § 58, stk. 1, nr. 3, i planloven.[2]

Retlige spørgsmål omfatter alle spørgsmål om lovligheden eller gyldigheden af trufne afgørelser, herunder fortolkning eller forståelse af lovbestemmelser samt overholdelse af almindelige forvaltningsretlige grundsætninger.

Det er ikke et retligt spørgsmål, om en plans indhold er hensigtsmæssigt. Endvidere fastlægger miljøvurderingsloven ikke grænser for, hvad myndighederne kan beslutte af politiske, økonomiske eller andre grunde, men stiller alene krav til procedurerne og indholdet af grundlaget for beslutningerne forud for vedtagelse af planer omfattet af loven. Begrænsninger i niveauet for tilladelige miljøpåvirkninger følger af anden lovgivning.

2.1.2. Miljøvurderingslov, som sagen er behandlet efter

Den nugældende miljøvurderingslov trådte i kraft den 16. maj 2017.[3]

Den påklagede screeningsafgørelse er truffet i juni 2020, og de miljøscreenede planer var ikke under tilvejebringelse før 16. maj 2017. Planklagenævnet har derfor behandlet klagepunkter i forhold til screeningsafgørelsen efter den bekendtgørelse af miljøvurderingsloven, som blev udstedt i 2020.[4]

2.1.3. Planklagenævnets prøvelse

Planklagenævnet har af hensyn til kommunens eventuelle fornyede miljøscreening eller miljøvurdering m.v. besluttet at foretage en prøvelse af en række klagepunkter i forhold til screeningsafgørelsen på trods af sagens resultat.

2.2. Miljøscreening eller obligatorisk miljøvurdering

Der skal gennemføres en miljøvurdering af en række nærmere angivne planer og programmer, som fastlægger rammerne for fremtidige anlægstilladelser til projekter, der er omfattet af lovens bilag 1 og 2, jf. § 8, stk. 1, nr. 1 (obligatorisk miljøvurdering).

Hvis en plan, der er omfattet af denne bestemmelse, fastlægger anvendelsen af et mindre område på lokalt plan eller alene indeholder mindre ændringer i en sådan plan, skal der dog kun gennemføres en miljøvurdering, hvis planen må antages at kunne få væsentlig indvirkning på miljøet, jf. § 8, stk. 2, nr. 1 (miljøscreening).

Der skal også gennemføres en miljøvurdering af planer og programmer, som i øvrigt fastlægger rammerne for fremtidige anlægstilladelser til projekter, som myndigheden vurderer, kan få væsentlig indvirkning på miljøet, jf. § 8, stk. 2, nr. 2, jf. § 8, stk. 1, nr. 3 (miljøscreening). Planer, der er omfattet af loven uden at være opført på bilag 1 og 2, skal således kun miljøvurderes efter denne bestemmelse, hvis de kan få væsentlig indvirkning på miljøet.

Planerne i den konkrete sag er enten omfattede af § 8, stk. 1, nr. 1, eller af § 8, stk. 2, nr. 2, jf. § 8, stk. 1, nr. 3. Planklagenævnet har ikke fundet anledning til at tage stilling til, om planerne er omfattede af den ene eller den anden bestemmelse, idet der under alle omstændigheder er tale om en plan, som fastlægger anvendelsen af et mindre område på lokalt plan. Der er således kun pligt til at udarbejde en miljøvurdering, hvis planen må antages at kunne få væsentlig indvirkning på miljøet.

2.3. Indholdet af kommunens miljøscreening

2.3.1. Generelt om kravene til indholdet af en miljøscreening

Formålet med miljøvurderingsloven er at sikre et højt miljøbeskyttelsesniveau og at bidrage til integrationen af miljøhensyn under udarbejdelsen og vedtagelsen af bl.a. planer.

Grundlaget for en miljøscreening fremgår af bilag 3, jf. § 10. Af bilaget fremgår en række kriterier for bestemmelse af den sandsynlige betydning af planens indvirkning på miljøet, herunder kriterier i forhold til planens karakteristika og kendetegn ved indvirkningen og det område, som kan blive berørt.

Kravene til, hvilke forhold/miljøparametre i og eventuelt uden for lokalplanområdet, der skal inddrages i screeningen (screeningens omfang), og detaljeringsgraden af screeningen afhænger desuden af de konkrete forhold. Omfanget og detaljeringsgraden må således tilpasses indholdet af det enkelte planforslag, hvilket altid er en konkret vurdering i henhold til bl.a. lovens formål, lokalplanområdets sårbarhed og udstrækning, den eksisterende planlægning samt de muligheder, planlægningens realisering medfører.

Der er ikke et krav om, at en kommune skal inddrage alle tænkelige miljøparametre, men alene *relevante* kriterier, jf. lovens § 10.

Det fremgår således også af bilag 3, at der i en miljøscreening skal tages hensyn til indvirkningens størrelsesorden og rummelige udstrækning (det geografiske område og størrelsen af den befolkning, som kan blive berørt). Der skal desuden være tale om en væsentlig indvirkning, jf. lovens § 8, stk. 2, før det udløser en pligt til miljøvurdering.

Med hensyn til omfanget af de oplysninger, som skal tilvejebringes, bemærkes, at en miljøscreening er en oversigtlig vurdering eller et umiddelbart skøn over, om et konkret planforslag, der *ikke* er omfattet af kravet om obligatorisk miljøvurdering, vil skulle miljøvurderes. Der stilles således ikke i forbindelse med en miljøscreening de samme krav til detaljeringsgraden af vurderingen som ved en miljøvurdering.

2.3.2. Forringelse af udsigt

Klagen

Klageren anfører, at der sker en stor påvirkning af naboers udsigt.

Generelt om udsigt

Planklagenævnet bemærker indledningsvis, at ikke enhver nabogene udløser et krav om miljøvurdering. Der skal således være tale om en type af påvirkning, der er omfattet af miljøvurderingsloven. Desuden skal den have et vist omfang.

I forhold til spørgsmålet om, hvilke type af påvirkning der er omfattet, nævnes i miljøvurderingslovens bilag 3, jf. § 10, bl.a. faren for menneskers sundhed. Det fremgår desuden af § 1, stk. 2, at en miljøvurdering bl.a. omfatter planers sandsynlige væsentlige indvirkning på bl.a. befolkningen, menneskers sundhed og materielle goder og det indbyrdes forhold mellem disse faktorer. Derimod skal der ikke ske en vurdering af planens indvirkning på formueværdien af materielle goder.[5]

Med hensyn til omfanget af påvirkningen fremgår det af lovens bilag 3, at der i en miljøscreening bl.a. skal tages hensyn til miljøproblemer af relevans for planen eller programmet, herunder indvirkningens størrelsesorden og rummelige udstrækning (det geografiske område og størrelsen af den befolkning, som kan blive berørt). Det fremgår desuden af lovens § 1, at der skal udarbejdes en miljøvurdering, hvis en plan kan antages at få væsentlig indvirkning på miljøet.

Det har umiddelbart formodningen imod sig, at en gene i form af en forringelse af udsigt skal indgå i en miljøscreening, eller at den kan udløse et krav om miljøvurdering. Dog vil f.eks. et værdifuldt landskab efter omstændighederne kunne udgøre et materielt (naturskab) gode, og hvis en plan muliggør ændringer i et sådant landskab, vil det eventuelt kunne udgøre en påvirkning, der udløser en miljøvurderingspligt. Det kan heller ikke udelukkes, at et tæt byggeri, som helt eller i betydelig grad fjerner udsigten for en større kreds af personer, som bor i området, i særlige tilfælde kan udløse en pligt til miljøvurdering.

Planklagenævnet vurdering

Kommunen har i screeningskemaet, pkt. 10.4, vurderet, at naboers udsigtsmuligheder ikke påvirkes.

Planklagenævnet finder, at der muligvis vil kunne ske en vis påvirkning af udsigtsmuligheder, men at planerne under alle omstændigheder ikke medfører så væsentlige forringelser af udsigten, at det udløser en miljøvurderingspligt.

Planklagenævnet kan på den baggrund ikke give medhold i klagepunktet.

2.3.3. Forurening og terrænregulering

Klagen

Klageren anfører, at der kan foretages terrænregulering op til 1.0 m, og at dette kan forårsage forurening af den nærliggende sø, da forurenede jord kan komme ind på området.

Generelt om forurening og terrænregulering

Det fremgår af miljøvurderingslovens bilag 3, at der i en miljøscreening bl.a. skal tages hensyn til miljøproblemer af relevans for planen eller programmet, herunder skal der efter omstændighederne tages hensyn til indvirkningen på de umiddelbare omgivelser, herunder risikoen for forurening af jord.

Miljøvurderingslovens regler om miljøscreening har bl.a. til formål at belyse miljømæssige påvirkninger af de *planer, som vedtages*. En kommune er således ikke i forbindelse med en miljøscreening forpligtet til at vurdere miljøpåvirkningen som følge af de *allerede eksisterende forhold*, herunder jordforureningen på ejendommen, medmindre planerne kan medføre, at denne forurening f.eks. spredes eller i øvrigt påvirker miljøet i et forøget omfang.

Planklagenævnets vurdering

Planklagenævnet finder ikke, at det er sandsynligt, at der vil kunne ske væsentlig påvirkning af miljøet som følge af spredning af jordforurening, f.eks. i form af udledninger til beskyttet natur. Nævnet lægger vægt på, at ejendommen ikke er registreret som forurenede på vidensniveau 1 eller 2, og at der heller ikke er konkrete oplysninger om tidligere aktiviteter på grunden, som gør det sandsynligt, at der skulle forekomme en sådan forurening.

Planklagenævnet kan derfor ikke give medhold i klagepunktet.

2.3.4. Overfladevand

Klagen

Klageren anfører, at den østlige del af planområdet er meget moset/et lavbundsområde, og at det nuværende hus på ejendommen har været plaget af oversvømmelser. Klageren henviser til oplysninger om, at den gennemsnitlige grundvandsdybde i 1991-2010 er vurderet til at være 0,5 m, og at den i perioder med meget nedbør lå helt op til overfladen. Desuden henvises til, at det er sandsynligt, at grundvandet generelt vil stige i fremtiden.

Med det høje grundvand, fjernelse af træer og øget byggeri samt anlæg af vej på grunden må det efter klagerens opfattelse forventes, at der afledes meget vand.

Klagen anfører desuden, at der har været under 10,5 m fra skel til søen i en våd periode, og at der således findes et naturområde tættere end de 30-40 m, som fremgår af hvidbogen.

Planklagenævnet forstår dette som en klage over, at der er fare for oversvømmelse af det nye lokalplanområde, og at kommunen ikke har vurderet dette tilstrækkeligt og på det rigtige grundlag.

Generelt om § 3-områder

Det fremgår af miljøvurderingslovens bilag 3, jf. § 10, at der i en miljøscreening bl.a. skal tages hensyn til miljøproblemer af relevans for planen eller programmet, til faren for miljøet og til indvirkningen på områder eller landskaber, som har en anerkendt beskyttelsesstatus på f.eks. nationalt plan.

Dette indebærer efter Planklagenævnets opfattelse, at det bl.a. skal indgå i en miljøscreening, hvis en plan kan påvirke et område, som er beskyttet efter § 3 i naturbeskyttelsesloven. Det er i den forbindelse uden betydning, om området ligger uden for lokalplanområdet.

Generelt om afstrømning af overfladevand

Det fremgår af miljøvurderingslovens bilag 3, jf. § 10, at der i en miljøscreening bl.a. skal tages hensyn til miljøproblemer af relevans for planen eller programmet. Der skal herunder tages hensyn til klimatiske faktorer samt materielle goder. Det må således antages, at trusler mod materielle goder, som skyldes klimaforhold, herunder afledning af vand, efter omstændighederne skal tages i betragtning i en miljøscreening.

Dette indebærer efter Planklagenævnets opfattelse, at det efter omstændighederne bl.a. skal indgå i en miljøscreening, hvis planen kan medføre en forøgelse af afledningen af overfladevand fra (hele eller dele af) planområdet til lavereliggende områder. Det samme gælder, hvis der planlægges for byggeri på et areal, hvor der er risiko for oversvømmelse.

Det forhold, at en lokalplan kan medføre en forøgelse af afledningen af overfladevand til lavereliggende områder eller muliggør byggeri på et areal, hvor der er risiko for oversvømmelse, kan desuden efter nævnets opfattelse efter omstændighederne udløse en pligt til at foretage en miljøvurdering.

Sagens oplysninger om overfladevand

Der fremgår følgende af screeningskemaet, pkt. 2.3:

Der er ingen §3 – områder indenfor planområdet.

Der fremgår følgende af screeningskemaet, pkt. 4.1:

Umiddelbart øst for planområdet er der en mindre sø. Der forventes ikke at ske en påvirkning af denne jf. besvarelse i pkt. 4.4.

Der fremgår desuden følgende af screeningskemaet, pkt. 4.2:

Lokalplanområdet er ikke i risiko for oversvømmelse. Ved en ekstrem regnhændelse på 60 mm vil der være risiko for ca. 10 cm vand på terræn i den østlige del af området. Dette vurderes dog at være af sådan et omfang, at der ikke vil være behov for egentlige afværgende foranstaltninger.

I lokalplanens redegørelse indgår desuden et kort, som viser, at der ved en "100-årshændelse i 2050" vil stå i vand i 0-10 cm's højde ved den østligste del af lokalplanområdets byggefelter.

Planområdet ligger i kommunens spildevandsplan i et fælleskloakeret område. Kommunen har i sine bemærkninger til klagesagen oplyst, at forsyningsselskabet ikke har tilkendegivet, at der ikke er kapacitet til ekstra boliger i kloaksystemet, at terrænet i området generelt hælder mod mosen, og at overfladestrømning ved ekstrem regn ledes dertil.

Planklagenævnet kan konstatere, at søen på naboejendommen mod øst på nuværende tidspunkt er registreret med en afstand til lokalplanområdet på ca. 50 m. Der er desuden registreret et moseareal mellem søen og lokalplanområdet. Moser betegnes som vådbundsområder, og sådanne arealer kan således også i perioder stå under vand. Mosen er på nuværende tidspunkt registreret med en afstand på 9 m fra lokalplanområdet. Der henvises til bilag 2.

Søen og mosen ligger i en lavning, og der ses ikke at være afløb af overfladevand fra arealet.

Planklagenævnets vurdering

Planklagenævnet finder ikke, at kommunen i den konkrete sag har foretaget en tilstrækkelig vurdering af påvirkning i forhold til risikoen for oversvømmelse i lyset af den særlige beliggenhed tæt op til mose og sø, de terrænmæssige forhold og den betydelige bebyggelse- og befæstelsesgrad i lokalplanområdet.

Nævnet lægger vægt på, at kommunen i miljøscreeningen har taget udgangspunkt i, at der er 30-40 m til beskyttet natur, hvilket må forstås som bl.a. mosen, men at der befinder sig en mose betydelig tættere på lokalplanområdet.

Desuden viser kortet over "100 års-hændelse i 2050" en risiko for oversvømmelse af arealer, der påtænkes bebygget. Der er desuden i dag flere tilfælde af ekstremregn end tidligere, hvilket kommunen ikke ses at have inddraget.

Kommunen ses heller ikke at have inddraget, at fældning af træer og øget bebyggelse og befæstelse af arealet ved ekstremregn kan medføre mere overfladevand på arealet. Grundvandsstand ses heller ikke at være inddraget.

Planklagenævnet finder samlet set ikke, at der fremgår tilstrækkelige oplysninger af screeningsskemaet eller sagens oplysninger i øvrigt til at kunne udelukke, at der er en sådan risiko skader på den nye bebyggelse som følge af oversvømmelse, at dette udløser en miljøvurderingspligt.

Planklagenævnet ophæver på den baggrund screeningsafgørelsen.

2.4. Forhold, som ikke behandles

Boligtype

Det er i klagesagen anført, at byggeriet er af en helt anden type end det som findes i forvejen, og at denne type boliger ikke er en mangelvare.

Dette vedrører ikke retlige forhold efter planloven eller miljøvurderingsloven, men planforslagenes hensigtsmæssighed, og Planklagenævnet har derfor ikke kompetence til at behandle dette spørgsmål.

Flagermus

I lyset af afgørelsens resultat har Planklagenævnet ikke behandlet klagepunktet i forhold til flagermus. Der henvises dog til bemærkningerne om flagermus under afsnit 3.

Pilotering

I lyset af afgørelsens udfald, har Planklagenævnet ikke behandlet klagepunkterne i forhold til pilotering. Der henvises dog til bemærkningerne om pilotering under afsnit 3.

3. Afsluttende bemærkninger

Planklagenævnet ophæver Gribskov Kommunes afgørelse af 25. juni 2020 om, at der ikke skal gennemføres en miljøvurdering af forslag til lokalplan nr. 512.24, Boliger på [A1] i Helsingø og tillæg nr. 33 til kommuneplan 2013-25.

Da miljøvurdering af et planforslag ifølge miljøvurderingslovens § 13 skal gennemføres inden den endelige vedtagelse af planen, konstaterer Planklagenævnet i øvrigt, at lokalplanen og kommuneplantillægget lider af en væsentlig retlig mangel og derfor er ugyldige.

Hvis kommunen gennemfører en ny miljøscreening med henblik på at vedtage lokalplanen igen, skal dette ske i overensstemmelse med følgende:

Oversvømmelsesrisiko

- Kommunen skal i miljøscreeningen tage udgangspunkt i den gældende registrering af mose og sø øst for lokalplanområdet, de fremtidige bebyggelses-, befæstelses- og beplantningsforhold i lokalplanområdet og eventuelle tilgængelige oplysninger om grundvandsstand, afstrømningsforhold og tidligere oversvømmelser.
- Kommunen skal inddrage, at der i dag konstateres flere tilfælde af ekstremregn end tidligere. Kommunen kan også inddrage Dansk Standards Norm for afløbsinstallationer, hvor der indgår normer for tilladelige frekvenser af risici for skader på bygninger i forbindelse med dimensionering af regnvandsbassiner,^[6] idet kommunen dog også bør overveje, om der i en planlægningssituation, hvor der muliggøres nyt byggeri, bør tillades en lavere frekvens end ved dimensionering af regnvandsbassiner ved eksisterende byggeri.

- Kommunen kan også inddrage mosens kapacitet til at optage/tilbageholde overfladevand, f.eks. som følge af beplantning og jordbundstype.
- Kommunen skal overveje, om der er behov for indhentning af en ny udtalelse fra forsyningsselskabet i forhold til kloaksystemets kapacitet på grund af klagerens bemærkninger vedr. en ny pumpestation.
- Hvis kommunen ikke ud fra en umiddelbar vurdering på baggrund af ovennævnte og således ikke uden nærmere undersøgelser, beregninger eller lign. kan udelukke, at der kan ske væsentlig påvirkning af materielle goder, skal kommunen enten foretage afværgeforanstaltninger/tilpasninger af lokalplanen eller foretage en miljøvurdering og i den forbindelse inddrage spørgsmålet om oversvømmelsesrisiko.

Flagermus

- En vurdering af risikoen for beskadigelse eller ødelæggelse af yngle- og rastelokaliteter for flagermus kan ikke udsættes til senere i en sag som den foreliggende, hvor der planlægges for et konkret byggeri, og hvor konsekvenserne i forhold til fældning af træer kendes. Det er derfor ikke tilstrækkeligt at henvise til, at der skal ske undersøgelse af træerne i forbindelse med fældning.
- Kommunen skal derfor som minimum foretage en indledende vurdering af, om planerne ville kunne medføre beskadigelse eller ødelæggelse af sandsynlige yngle- eller rastelokaliteter for flagermus. Kommunen kan f.eks. undersøge, om der foreligger tidligere flagermusobservationer og/eller vurdere træernes umiddelbare egnethed som yngle- eller rastelokaliteter.
- Hvis den indledende vurdering viser, at der kan være yngle- eller rastelokaliteter for flagermus i træerne, skal kommunen belyse sagen nærmere. Der henvises f.eks. til de beskrivelser af mulige yngle- og rastelokaliteter og relevante undersøgelser, som fremgår af forvaltningsplanen for flagermus.[Z]
- Kan planerne medføre ødelæggelse af yngle- eller rasteområder for flagermus, kan planen ikke vedtages i den påtænkte form.

Pilotering

- Kommunen skal i miljøscreeningen inddrage relevante kriterier i forhold til den konkrete lokalplan. Selvom planen ikke tager højde for eller regulerer eventuel pilotering, skal kommunen således inddrage dette i den nye miljøscreening, hvis det er sandsynligt, at der vil være behov for pilotering, og hvis en sådan kan have betydning for miljøet eller materielle goder. Der er dog ikke krav om, at der skal foretages nærmere undersøgelser, f.eks. jordbundsundersøgelser. Der skal desuden blot foretages en overordnet vurdering.
- Hvis kommunen vurderer, at der vil kunne ske en væsentlig påvirkning af miljøet/materielle goder pga. behovet for pilotering, skal kommunen enten foretage afværgeforanstaltninger/tilpasninger af lokalplanen eller foretage en miljøvurdering af planen.

Planklagenævnet beklager den lange sagsbehandlingstid.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 4, stk. 1, i lov om Planklagenævnet.

Planklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 3, stk. 3, i lov om Planklagenævnet.[8] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. § 3, stk. 4, i lov om Planklagenævnet.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales. Beløbet vil blive overført til indbetalerens NemKonto inden for ca. en måned.

[1] Planerne kan søges frem på plandata.dk: <http://kort.plandata.dk/searchlist/#/> (<http://kort.plandata.dk/searchlist/#/>).

[2] Bekendtgørelse af lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1157 af 1. juli 2020 med senere ændringer.

[3] Oprindeligt lov nr. 425 af 18. maj 2016 om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM), afløst af lovbekendtgørelse nr. 448 af 10. maj 2017, som var gældende ved lovens ikrafttræden. Lovbekendtgørelse nr. 448 er efterfølgende afløst af andre lovbekendtgørelser, senest lovbekendtgørelse nr. 1976 af 27. oktober 2021, som dog i vidt omfang indeholder enslydende bestemmelser.

[4] Lovbekendtgørelse nr. 973 af 25. juni 2020 om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM).

[5] Svarende til den forståelse af udtrykket "materielle goder" i VVM-direktivet, som har fundet udtryk i EU-domstolens dom af 14. marts 2013 i sagen C-420/11, Jutta Leth.

[6] DS 432, afsnit 3.3.1.

[7] Forvaltningsplan for flagermus, bl.a. s. 14-18.

[8] Lov nr. 1658 af 20. december 2016 om Planklagenævnet.

Sag:

20/10365

Dato:

13. december 2021.

Emner:

Miljøvurderingslo...

Planklagenævnet (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/planklagenaevnet/>) • Nævneshus • Toldboden 2 •
8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • Plan@naevneneshus.dk (<mailto:Plan@naevneneshus.dk>)
Tilgængelighedserklæring (<https://www.was.digst.dk/pkn-naevneneshus-dk>)